

[Birgith Mogensen]

Folketinget begynder i dag forhandlingerne om to meget væsentlige lovforslag, der hver især er et udspil i forholdet til den moderne medicinske teknologi. Der er ingen tvivl om, at det haster meget med retningslinjer og lovgivning, fordi udviklingen inden for denne teknologi løber hurtigt.

Hvad der ikke er muligt i dag, kan lade sig gøre i morgen eller i overmorgen, og derfor er det særdeles vigtigt, at vi politikere får afklaret, i hvilken retning vi ønsker at forskningen skal gå. Hvad vil vi tillade, og hvad vil vi absolut ikke være med til?

CD gav under redegørelsesdebatten i foråret, hvor tinget debatterede indenrigsministerens redegørelse om etik og medicinsk teknologi, udtryk for, at vi ikke ønsker en stram lovgivning for hele dette komplicerede område. Det standpunkt har vi taget, fordi man ikke af lutter angst for nye tider skal sige nej til alt og dermed udelukke de positive muligheder, som der vitterlig også ligger i den moderne medicinske teknologi. Dermed være absolut ikke sagt, at vi ikke sætter grænser. Det gør vi klarest, når det drejer sig om biomedicinske forsøg, som klart og utvetydigt overskrider de etiske grænser. Derfor tilslutter vi os de oplagte forbud, som indenrigsministerens lovforslag indeholder. At disse forbud skal efterfølges af flere, vil jeg på nuværende tidspunkt heller ikke afvise. Det er for mig absurditeterne, vi her siger fra over for, men vi skal ikke være blinde for, at der i hele fosterdiagnostikken og forsøgene med befrugtede æg ligger mange uafklarede spørgsmål, som vi alle kommer til at tage stilling til.

Hvis de nye moderkageprøver viser sig at leve op til det ry, de har fået, stilles vi alle over for valg, der er uigenkaldelige. Det kan være skræmmende. Bare ordet racehygiejne vækker afsky, men om vi vil det eller ej, så har teknologien ført os frem til skillelinjen, der kræver vores holdning og dermed, at vi bestemmer retningen fremover.

Vi tilslutter os også, at der på nuværende tidspunkt ikke må forskes videre med befrugtede menneskelige æg ud over de forsøg, som har til formål at forbedre reagensglasmetoden. Det vil helt oplagt være en af de mest påtrængende opgaver, som det kommende etiske råd skal arbejde med, og selv om udviklingen inden for den medicinske teknologi

løber hurtigt, må vi her have et åndehul og vente på rådets indstilling.

Et andet område, som det etiske råd hurtigt skal beskæftige sig med, er efter min mening hele problematikken om nedfrysning af menneskelige kønsceller og befrugtede æg. Her er jeg ikke i tvivl om, at der skal indføres tidsgrænser for, hvor længe kønsceller og befrugtede æg må være nedfrosset. Uden grænser kan en af uhyrlighederne være, at mit barnebarn kan blive mor til sin egen mor, at 1985-mennesket bringes til verden om 100 år.

Det er folkettinget, som skal styre udviklingen, og det forventes også. Den løbende debat sommeren og efteråret igennem har vist, at mange mennesker er optaget af diskussionen om den medicinske teknologi. De mange indlæg i dags- og fagpressen har været udtryk for, tror jeg, at teknologien rører ved noget ganske centralt i os alle. Møder om det samme emne landet over vidner også om, at det enkelte menneske har forstået, at vi står ved en skillevej, og man har efterlyst retningslinjer fra politisk side. Derfor er det glædeligt, at vi er nået så langt, at der nu er et konkret lovforslag at tage stilling til.

CD tilslutter sig indenrigsministerens forslag, fordi vi finder, at et etisk råd vil rumme den bredde, der efter vores opfattelse er behov for på nuværende tidspunkt. Jeg tror, at det etiske råd vil blive funktionsdygtigt, fordi det ikke er så stort. Sammensætningen af rådet med de forskellige faggrupper vil give et seriøst arbejde. Blot finder jeg det ønskeligt, at der bliver en ligelig fordeling af mænd og kvinder i rådet. En række af rådets områder vil berøre kvinder mere direkte end mænd.

Socialdemokratiets forslag om nedsættelse af en kommission under folkettinget kan CD ikke tilslutte sig. Vi er bange for, at det vil blive en syltekrukke, og vi tror, at der let vil kunne ske en forflygtigelse af ansvaret. Egentlig kan det godt ærgre mig, at vi i en så alvorlig sag som denne ikke kan blive enige om ét forslag. Det skulle dog være muligt, da vi på mange væsentlige områder ikke ligger så fjernt fra hinanden i synspunkter. Helt enige bliver vi aldrig, men området er så kompliceret, at synspunkterne må bøje sig mod hinanden.

Med dette håb tilslutter CD sig indenrigsministerens lovforslag.